

עֲטָרַת מַרְדְּכָי

השיעור השבועי

של מורינו ראש הישיבה

הגאון המקובל

רבי מרדכי עטייה שליט"א

בענין

מטבע הברכה

זיווג ושפע פנימי וחיצון דאו"א וישסו"ת

נשיקון

5

יום שני ב"ג כסלו תשע"ח

תוכן העניינים

זיווג ושפע פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת, נשיקין	ג.....ג
זיווג פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת,	
לצורך הורדת השפע ליסודותיהם	ג.....ג
הקדמה להמשכת השפע שמא"א לאו"א וישסו"ת	ג.....ג
פנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג, מדרגה ז'	ד.....ד
ציור ד' טבלאות של י"ב מדרגות דעסמ"ב	ד.....ד
פנים דמלכיות דחכמות, הוא פרט אחד מכל שפע פנימי חיצון ... יא	
שפע פנימי נמשך, מפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג דא"א,	
לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב וחו"ג דאבא ויש"ס.	יב.....יב
שפע דב"ן, מא"א לאימא ותבונה	יג.....יג
זיווג פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת	יד.....יד
זיווג והמשכת השפע ליסודות דאו"א וישסו"ת	מו.....מו
השפע ליסודות דאו"א וישסו"ת,	
נמשך מפנים דמלכיות דחכמות	מז.....מז
הצורך בזיווג או"א וישסו"ת, כדי להמשיך ליסודות	יז.....יז
המשכת השפע מיסודו ליסודה באתה,	
הוא המשך הזיווג שב-ברוך	יח.....יח
זיווג או"א וישסו"ת בברוך, הוא זיווג דנשיקין	יט.....יט
הגהת השד"ה	כב.....כב

הערות והארות אפשר לשלוח בכתב או במייל ליורם יונה לכתובת

הקלדה סדר ויעמוד

פיענוח ושהזור כתיב יד

054-5623920

02-5506248

YONA.YORAMI@GMAIL.COM

מטבע הברכה - הלכה למעשה

זיווג ושפע פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת, נשקון

זיווג פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת, לצורך הורדת השפע ליסודותיהם.

בסידור הרש"ש הנדפס [ח"ב דף כ"ד ע"א], ריש תיבת ברוך [של ברכת יוצר אור], כתב בתחילה שיש להמשיך שפע [נעלם] מכתר עליון לשני זיווגי חג"ת דעתיק וכו', ואז סידר [בשורות 3 ו-4] את שני זיווגי חג"ת דעתיק [פנימי דחיצון וחיצון דחיצון]. ומכח שני זיווגי חג"ת דעתיק אלו, נמשך שפע [נעלם] לשני זיווגי חג"ת דא"א. ואז סידר [בשורות 7 ו-8] את שני זיווגי חג"ת דא"א, שמכוחם ימשך שפע לאו"א וישסו"ת. למדנו שמכח הזיווגים שבפרצוף העליון, נמשך שפע לפרצוף שלמטה ממנו.

והנה כאשר מגיעים לזיווגי או"א וישסו"ת [שבתבת ברוך], הנה כאן יש דבר מיוחד שאין אותו בשאר המקומות. ולהבנת דברינו נאמר, שבסידור [9 שורות מלמטה] סידר זיווג זה, וכתב וז"ל:

ולזוג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת, דאו"א וישסו"ת. ולהמשיך טיפת עסמ"ב, ל-יסוד דאבא ויש"ס וכו'.

למדנו, שיש לזוג את חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון], דאו"א וישסו"ת. והנה השפע הנמשך מזיווג זה, אינו נמשך לפרצופים שלמטה מאו"א וישסו"ת [כמו השפע שנמשך מעתיק לא"א, ומא"א לאו"א וישסו"ת], אלא שפע זה [שמזיווג או"א וישסו"ת] נמשך ליסודות דאו"א וישסו"ת עצמם, כמ"ש בהמשך הסידור וז"ל:

ולהמשיך טיפת עסמ"ב, ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ס. וטיפת קס"א קמ"ג, לקנ"א שביסוד דחב"ד דאימא ותבונה.

הקדמה להמשכת השפע שמא"א לאו"א וישסו"ת.

נשוב עתה להמשכת השפע שמזיווג א"א ונוקי לאו"א וישסו"ת, שם כתב בסידור [בשורה 9 מלמעלה], וז"ל:

יכוין להמשיך שפע מזיווג **הפנימי**¹, **דחב"ד** הנז' דמ"ה וב"ן² **דחג"ת** דא"א, לזיווג פנימי דחב"ד דמ"ה וב"ן דחג"ת דא"א **וישסו"ת**. וראוי להבין ששורות אלו מהוות מעין **הקדמה** כללית לכתוב בהמשך הסידור. והיינו שבשורות אלו כלל את **אוי"א וישסו"ת** - **ביחד**, שאליהם [ביחד] יש להמשיך את השפע שמזיווג הפנימי דחיצון דא"א. אבל בהמשך הסידור [משורה 10], **הפריד** בין השפע הנמשך ל-**אבא ויש"ס** שהוא שפע דמ"ה המסודר בצד **ימין**, לבין שפע **דב"ן** הנמשך ל-**אימא ותבונה** המסודר בצד **שמאל**.

פנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג, מדרגה ז'.

נשוב לסידור [שורה 11 מלמעלה מצד ימין], שם כתב וז"ל:
שפע ד-מ"ה, דזיווג **הפנימי** הנז' דא"א, **מפנים דמלכיות דחכמות**, דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א.
ומתחת, סידר ד' שמות עסמ"ב.
ונבאר תחילה דמ"ש בסידור: שפע ד-מ"ה וכו', הכוונה על שפע הנמשך מצד **ימין** דא"א, שלכן הוא נקרא שפע **דמ"ה** - **ימין**.
ומ"ש: דזיווג **הפנימי** הנז' דא"א, הכוונה על זיווג **פנימי** דחיצון, שהוא **חב"ד דחג"ת** דא"א.
ומ"ש בהמשך הסידור: **דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן** דמ"ה, הכוונה על **מ"ה** - **ימין** [שהוא חכמות וחסדים], ו-**ב"ן** - **שמאל** [שהוא בינות וגבורות], דמ"ה שהוא ימין דא"א. שזו ההמשכה שמצד **ימין** של זיווג חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון]

¹ ראוי לשים לב שבסידור מכאן ועד סוף העמוד [כ"ד ע"א], מדובר רק על זיווג ושפע **פנימי דחיצון**. אבל בזיווג ושפע חיצון דחיצון, יעסוק הסידור רק בעמוד הבא [דף כ"ד ע"ב].

² כבר כתבנו לעיל, שבסידור כוונת הספירה [דף ג'], כתב [מעט אחרת] וז"ל:
דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן.

והיינו שבסידור זה התיבות **דחב"ד דחג"ת** - **סמוכות** זו לזו, ורק אח"כ כתב דמ"ה וב"ן. ועפ"י סדר זה מובן היטב, שהכוונה על **חב"ד דחג"ת**. אבל בסידור כאן, התיבות **דמ"ה וב"ן** - **מפרידות** בין: דחב"ד ל-דחג"ת. ומכ"מ גם את הכתוב בסידור כאן יש להבין, עפ"י הכתוב בסידור כוונת הספירה הנ"ל.

דא"א ונוקי הנמשך לאבא ויט"ס.

ולהבנת מ"ש בהמשך: **פנים דמלכיות דחכמות**, הנה כאן צריך לבאר בהרחבה יתירה מי הם ג' הבחינות, שהם: [א.] פנים [לאפוקי מאחור], [ב.] דמלכיות [לאפוקי מט"ס עליונות], [ג.] דחכמות [לאפוקי מכתר ובינה].

והנה הרב בית לחם יהודה [דפ"יי ח"א דף פ' ע"א] בביאורו על עץ חיים שער רפ"ח פרק ב', ערך **טבלא נפלאה** שממנה נוכל להבין מה פירוש **פנים דמלכיות דחכמות**.

והיות שטבלא זו שבבית לחם יהודה, מסודרת רק עבור שם ע"ב [ראה שם], ראינו לנכון לערוך [לקמן בדפים הבאים] עוד ג' טבלאות מורחבות, כדי שתהיה טבלא שלמה ומסודרת עבור כל שם מדי שמות עסמ"ב.

ונקדים כאן כמה דברים, כדי שיובנו טבלאות אלו. ונפתח ונאמר, כל טבלא מ-די טבלאות אלו, מחולקת ל-ג' חלוקות ראשיות, שענינם: **כתר חכמה ובינה** [וכדלקמן]. ובכל חלוקה שמ-כתר חכמה ובינה אלו, יש די בחינות - מדרגות **פרטיות**, ובסך הכל יש בכל טבלא י"ב בחינות - מדרגות, [שאותם נסמן לקמן באותיות שמ-א' עד י"ב].

נשוב ל-ג' חלוקות הנ"ל ונאמר, ש-ג' בחינות אלו, הם:

[א.] **כתר**, שיש בו די מדרגות [המסומנות לקמן בטבלא מ-א' עד ד'],

שענינם **ד' אותיות הוי"ה פשוטה**, כזה: **יהוה**.

[ב.] **חכמה** שיש בה די מדרגות [המסומנות בטבלא מ-ה' עד ח'], שענינם

י' אותיות המלא דהוי"ה.

[ג.] **בינה** שיש בה די מדרגות [המסומנות בטבלא מ-ט' עד י"ב], שענינם

כ"ח אותיות המלא דמלא של הוי"ה.

עוד נשים לב, שהצד **הימני** של הטבלא - נקרא **פנים**, והצד **השמאלי** של הטבלא - נקרא **אחור**³. וא"כ ב-**כתר** ב' מדרגות [א' ו-ג'], יהיו **פנים**, ו-ב' מדרגות [ב' ו-ד'], יהיו **אחור**. וכך ב**חכמה**, ב' מדרגות [ה' ו-ז'] יהיו **פנים**, ו-ב' מדרגות [ו' ו-ח'] יהיו **אחור**. וכך ב**בינה** ב' מדרגות [ט' ו-יא] יהיו **פנים**, וב'

³ **אחור**, הכוונה על **ריבוע**. והיינו שם הוי"ה **פשוט** שהוא ד' אותיות הוי"ה, כזה: **יהוה**, הוא פנים. ואחור של שם הוי"ה זה, יהיה **ריבוע** כזה: **יה יהוה**. וכאשר נדבר על שם הוי"ה **מלא**, וכגון שם ע"ב כזה: **יוד הי ויו הי**, אז האחור - ריבוע שלו, יהיה: **יוד הי**, **יוד הי ויו**, **יוד הי ויו הי**. וכעד"ז בשאר השמות, וכדלקמן בטבלא.

מדרגות [י' ו-י"ב] יהיו **אחור**.

למדנו שטבלאות אלו נחלקות קודם כל ל-ג' בחינות שהם: **כתר חכמה בינה**. ובנוסף לזה כל בחינה שמכתר חכמה ובינה אלו, נחלקת ל-**פנים ואחור**.

מעתה נעבור לחלוקה **נוספת** שיש בטבלאות אלו, והיא שכל אחת מ-ג' הבחינות שהם כתר חכמה בינה, נחלקת ל-**ט"ס עליונות**, ול-**מלכות**. והיינו שהכתר נחלק ל-**ט"ס עליונות**, ול-**מלכות**. וכן החכמה נחלקת ל-**ט"ס עליונות** ול-**מלכות**. וכן הבינה נחלקת ל-**ט"ס עליונות** ול-**מלכות**. וחלוקה זו של **ט"ס עליונות ו-מלכות**, היא גם **בפנים וגם באחור**.

ונוסיף ונבאר, ש-**ט"ס עליונות** שיש בפנים ובאחור, הם **אותיות** השם עצמו. [והיינו ש-**פנים**, **ט"ס עליונות ד-כתר** הם ד' אותיות הוי"ה פשוטה, וב-**אחור**, **ט"ס עליונות** הם י' אותיות **הריבוע**. וכעד"ז במלא, ובמלא דמלא]. אבל ה-**מלכות** שבהם היא **מספר** - **גימטריא** של השמות ש-**ט"ס עליונות**. וא"כ ב' מדרגות ראשונות [א' ו-ב'] של כתר הם **אותיות**, וב' מדרגות השניות [ג' ו-ד'] הם **מספר** - **גימטריא** של השמות, וכדלקמן בטבלא.

לאחר שלמדנו את החלוקות שיש בטבלא זו, נשוב ונדגיש את **שמות** הקודש שיש בהם. והיינו שמדרגה ראשונה שהיא **פנים**, יש בה **שם הוי"ה פשוט**, שהוא פנים ד-**ט"ס ד-כתר** שבו ד' אותיות הוי"ה [כדלקמן במדרגה א']. ושם הוי"ה **מלא**, הוא פנים ד-**ט"ס דחכמה**, שבו י' אותיות המלא [כדלקמן במדרגה ה']. ושם הוי"ה **מלא דמלא**, הוא פנים ד-**ט"ס דבינה**, שבו **כ"ח** אותיות המלא דמלא [כדלקמן במדרגה ט'].

ובאחור, **דכתר** [שזו מדרגה ב'], יש י' אותיות הוי"ה פשוטה **בריבוע**. ובאחור **דחכמה** [שזו מדרגה ו'], יש כ"ו אותיות, שענינם **ריבוע הוי"ה מלאה**. ובאחור **דבינה** [שזו מדרגה י'], יש ע"ד אותיות, שענינם **ריבוע הוי"ה המלא דמלא**, כמבואר לקמן בטבלא.

שמעתה נבין, ש-ד' אותיות הוי"ה פשוטה שהם מדרגה א', היא: **פנים ד-ט"ס עליונות ד-כתר**. ומדרגה ב', היא: **אחור ד-ט"ס עליונות ד-כתר**. ומדרגה ג', היא: **מספר** - **גימטריא** של מדרגה א', והיא: **פנים דמלכות**

⁴ כאן צריך לשים לב שבכל ד' השמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, ד' המדרגות הראשונות שבכל אחד מהם **שוות**. אבל ממדרגה חמישית והלאה, יש **שינוי**, וכדלקמן.

דכתר. ומדרגה ד', היא מספר - גימטריא של מדרגה ב', והיא: **אחור דמלכות דכתר.**

ומדרגה ה', שהיא י' אותיות של שם הוי"ה במילוי, היא: **פנים ד-ט"ס עליונות דחכמה.** ומדרגה ו', היא: **אחור ד-ט"ס עליונות דחכמה.** ומדרגה ז', היא: **פנים דמלכות דחכמה** [והיא המספר של מדרגה ב']. ומדרגה ח', היא: **אחור דמלכות דחכמה** [והיא המספר של מדרגה ו']. וכן עד"ז בשאר המדרגות. מעתה נחזור לסידור [דף כ"ד ע"א], שבהמשכה שמא"א לאו"א וישו"ת, כתב וז"ל:

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, **מפנים דמלכיות דחכמות, דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א.**

ונבין ש-**פנים דמלכיות דחכמות**, הכוונה על מדרגה ז' שבכל אחת מ-ד' הטבלאות של ד' השמות עסמ"ב.

שהנה: **חוי"ב וחוי"ג** [הכתובים בסידור], ענינם: **חכמה**, שהיא שם **ע"ב** [שיש ב"ה י"ב מדרגות]. **בינה**, שהיא שם **ס"ג** [שיש בה י"ב מדרגות], **חסדים**, שהם שם **מ"ה** [שיש בה י"ב מדרגות]. **גבורות**, שהם שם **ב"ן** [שיש בה י"ב מדרגות]. וא"כ **פנים דמלכיות דחכמות** [מדרגה ז'] **דחוי"ב וחוי"ג**, הכוונה על ד' בחינות, שהם:

[א.] פנים דמלכות דחכמה [מדרגה ז'], **דחכמה** - שהיא שם **ע"ב**.

[ב.] ופנים דמלכות דחכמה [מדרגה ז'], **דבינה** - שהיא שם **ס"ג**.

[ג.] פנים דמלכות דחכמה [מדרגה ז'], **דחסדים** - שהם שם **מ"ה**.

[ד.] פנים דמלכות דחכמה [מדרגה ז'], **דגבורות** - שהם שם **ב"ן**.

שמעתה נבין שמדרגה ז' שבכל אחת מ-ד' הטבלאות היא **המספר - גימטריא של שם הוי"ה מלאה** שבאותה טבלא. וא"כ **פנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג**, הכוונה על **הגימטריא של ד' שמות עסמ"ב**⁵, והם המספר - גימטריא של ד' שמות עסמ"ב המסודרים בסידור [באמצע העמוד מצד ימין].

ולהבנת כללות דברינו לעיל, נערוך כאן ד' טבלאות שונות, שבהם נראה את י"ב המדרגות הפרטיות, שיש בכל שם מ-ד' שמות עסמ"ב, שענינם

⁵ שעולה **רל"ב**, שזו הגימטריא של תיבת **ברוך** עם ד' אותיות, כמ"ש בנה"ש [דף כ"א ריש ע"א שורה 2-3].

חוי"ב חוי"ג וכנ"ל, ושם נדגיש היטב את המדרגה ה-ז' שבהם.

שם ע"ב - חכמה			
פנים	אחור - ריבוע		
<p>כ"ו [26] [ג]</p> <p>מלכות [מספר]</p>	<p>י"א אותיות [ב]</p> <p>י יה יהו יהוה</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>כתר פשוט</p>
<p>קפ"ד [184] ח</p> <p>[פנים דמלכות דחכמה] ע"ב [72] [ז]</p>	<p>כ"ו אותיות [ו]</p> <p>יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>חכמה מלא</p>
<p>ת"י [610] [יא]</p> <p>מלכות [מספר]</p>	<p>ע"ד אותיות [ג]</p> <p>יוד ויו דלת יוד ויו דלת, הי יוד. יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו. יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו, הי יוד</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>בינה מלא דמלא</p>
<p>ב' אלפים עק"ב [2172] [יב]</p>	<p>יוד ויו דלת יוד ויו דלת, הי יוד. יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו. יוד ויו דלת, הי יוד, ויו יוד ויו, הי יוד</p>	<p>מלכות [מספר]</p>	<p>מלכות [מספר]</p>

שם ס"ג - בינה			
פנים	אחור - ריבוע		
<p>כתר פשוט</p> <p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>[א] יהוה ד' אותיות</p> <p>י יה יהו יהוה</p> <p>י" אותיות [ב]</p>		
<p>מלכות [מספר]</p>	<p>כ"ו [26] [ג]</p> <p>ע"ב [72] [ד]</p>		
<p>חכמה מלא</p> <p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>[ה] יוד הי ואו הי י" אותיות</p> <p>יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי</p> <p>כ"ו אותיות [ו]</p>		
<p>מלכות [מספר]</p>	<p>[ז] קס"ו [166]</p> <p>[ח] פנים דמלכות דחכמה ס"ג [63] [ז]</p>		
<p>בינה מלא דמלא</p> <p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>[ט] יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד</p> <p>כ"ח אותיות</p> <p>יוד ויו דלת יוד ויו דלת, הי יוד. יוד ויו דלת, הי יוד, ואו אלף ואו. יוד ויו דלת, הי יוד, ואו אלף ואו, הי יוד</p> <p>ע"ד אותיות [י]</p>		
<p>מלכות [מספר]</p>	<p>[יא] תרפ"ג [683]</p> <p>ב' אלפים ש"ח [2318] [יב]</p>		

שם מ"ה - חסדים			
פנים	אחור - ריבוע		
<p>י"הוה ד' אותיות</p> <p>[א]</p>	<p>י י"ה י"הו י"הוה</p> <p>י אותיות [ב]</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>כתר פשוט</p>
<p>כ"ו [26]</p> <p>[ג]</p>	<p>ע"ב [72]</p> <p>[ד]</p>		
<p>י"וד האואוהא י אותיות</p> <p>[ה]</p>	<p>י"וד י"וד הא י"וד הא ואו י"וד הא ואו הא</p> <p>כ"ו אותיות [ו]</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>חכמה מלא</p>
<p>[פנים דמלכות דחכמה] מ"ה [45]</p> <p>[ז]</p>	<p>ק"ל [130]</p> <p>[ח]</p>		
<p>י"וד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף</p> <p>כ"ח אותיות</p> <p>[ט]</p>	<p>י"וד ואו דלת י"וד ואו דלת, הא אלף. י"וד ואו דלת, הא אלף, ואו אלף ואו. י"וד ואו דלת, הא אלף, ואו אלף ואו, הא אלף</p> <p>ע"ד אותיות [י]</p>	<p>ט"ס עליונות [אותיות]</p>	<p>בינה מלא דמלא</p>
<p>תתל"ח [838]</p> <p>[יא]</p>	<p>ב' אלפים תר"י [2610]</p> <p>[יב]</p>		

שם ב"ן - גבורות			
אחור - ריבוע		פנים	
[ב]	י' אותיות	[א]	יהוה ד' אותיות
	י יה יהו יהוה		ט"ס עליונות [אותיות]
[ד]	ע"ב [72]	[ג]	כ"ו [26]
			מלכות [מספר]
[ו]	כ"ד אותיות	[ה]	יוד הה וו הה ט' אותיות
	יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה		ט"ס עליונות [אותיות]
[ח]	קמ"ד [144]	[פנים דמלכות דחכמה] ב"ף [52]	מלכות [מספר]
[י]	ס אותיות	[ט]	יוד וו דלת הה הה וו וו הה הה כ"ב אותיות
	יוד וו דלת יוד וו דלת, הה הה. יוד וו דלת, הה הה, וו וו. יוד וו דלת, הה הה, וו וו, הה הה		ט"ס עליונות [אותיות]
[יב]	אלף תתקצ"ב [1992]	[יא]	תק"ל [530]
			מלכות [מספר]

פנים דמלכיות דחכמות, הוא פרט אחד מכל שפע פנימי חיצון.

למדנו שהמדרגה השביעית שב-ד' שמות הוי"ו שבמילוי עסמ"ב, היא **פנים דמלכיות דחכמות - דח"ב וחוי"ג**. והיינו שהיא המדרגה השביעית שמ-י"ב המדרגות שבכל שם מ-עסמ"ב, וכנ"ל. ומעתה נשים לב שמכל שפע הפנימי דחיצון - שהוא חב"ד דחג"ת, הכולל **קומה שלמה** שיש בה עשר ספירות פרטיות, שב-ג"ר שבהם יש את אותם

י"ב מדרגות שפירטנו לעיל, הנה בהמשכה שמא"א לאו"א וישו"ת, אנו מכוונים רק במדרגה **השביעית**⁷, שהיא מדרגה **אחת** מכל אותם י"ב מדרגות שיש בחב"ד דחג"ת, [של כל אחד מ-חוי"ב חוי"ג].

וכאן המקום לשים לב **להבדל** שיש בין שתי הוראות שיש בסידור בתיבת ברוך, שבתחילה [בשורה 9 מלמעלה], כתב וז"ל:

יכוין להמשיך שפע מזיווג **הפנימי דחב"ד** הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת

דא"א, לזיווג **פנימי דחב"ד** דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישו"ת.

שכאן מובן שההשפעה היא [לכאורה] **מכל החב"ד** דחג"ת דא"א, [לכאורה] **לכל חב"ד** דחג"ת דאו"א וישו"ת.

אבל כאשר נתבונן בפירוט שעשה הסידור [שורה 11], וז"ל:

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, **מפנים דמלכיות דחכמות**

דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה, **דחב"ד דחג"ת** דא"א.

נבין שבשפע שנמשך מא"א לאבא ויש"ס, **לא נכוין בכל** החב"ד דחג"ת

דא"א, אלא רק **בפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג** דחב"ד דחג"ת

דא"א, וכנ"ל.

שפע פנימי נמשך, מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דא"א,

לפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דאבא ויש"ס.

למדנו שהשפע שנמשך **מפנים דמלכיות דחכמות** [דחוי"ב וחוי"ג דחב"ד

דחג"ת] דא"א, הוא [מספר] ד' שמות **עסמ"ב**, שזה השפע הנמשך מא"א

- לאבא ויש"ס. וראוי לדעת שכאשר שפע זה ימשך **לאבא ויש"ס**, הוא

יגיע לבחינת **פנים דמלכיות דחכמות** וכו' דאבא ויש"ס, כמבואר בהמשך

הסידור [בשורה 19], וז"ל:

לפנים דמלכיות דחכמות [דחוי"ב וחוי"ג, דזיווג עליון - חב"ד דחג"ת] **דאבא**

ויש"ס.

והיינו שהשפע שנמשך מפנים דמלכיות דחכמות כו' דא"א לאבא ויש"ס,

⁷ שבה נרמז את **ברוך**, ש-ברוך עם ד' אותיות עולה **עסמ"ב**, וראה בשערי רחמים ח"ב תשובה כ"ב.

עוד ראוי ללמוד בשערי רחמים ח"א שאלה נ"ה, ובענינה נרחיב במקום אחר.

לא נמשך לכל אבא ויש"ס, אלא הגיע [רק] לאותו מקום כמו שהיה בא"א, והיינו לפני **דמלכיות דחכמות** דחוי"ב וחוי"ג, דזיווג עליון **דאבא ויש"ס**. שמעתה נבין שהשפע פנימי דחיצון נמשך **ממדרגה שביעית** וכו' של א"א, למדרגה **שביעית** וכו' של אבא ויש"ס.

והנה בסידור [בשורה 21] כתב [באותיות גדולות] ש"ס : **הוי"ה**, שזו בחינת אבא ויש"ס **המקבלת** את השפע הנ"ל של **פנים דמלכיות דחכמות** דחוי"ב וחוי"ג ד-א"א וכו'.

ולכאורה ראוי היה שגם בחינת **המקבל** שבאבא ויש"ס, יהיה **ד' שמות עסמ"ב** כמו שהיה למעלה בא"א. ומכ"מ מסדרי הסידור ננראה שזה לאהבת הקיצור] כתבו כאן [רק] ש"ס הוי"ה אחד.

ולהבנת ענינו של שם **הוי"ה** זה, נלמד בסידור [לעיל] בברכות השחר בברכת על נטילת ידים [ח"א דף ד' ע"א], ונראה ששם מתחת ל-ד' שמות עסמ"ב, כתוב ש"ס **הוי"ה**. עוד נשים לב שלפני ש"ס הוי"ה זה, יש אות **מ'**. וראוי לדעת שאות **מ'** זו - נראה שהיא קיצור תיבת : **מלכות**. עוד נראה ש-**מלכות** זו, היא קיצור של : פנים **דמלכיות** דחכמות. והיינו שבמקום שיסדרו בסידור **ד' שמות עסמ"ב**, כתבו [בקיצור] רק הוי"ה אחת שענינה [באריכות] ד' שמות עסמ"ב. שמעתה נבין, שהבחינה **שמקבלת** את השפע באבא ויש"ס, היא הבחינה שממנה נמשך השפע ש-א"א.

שפע דב"ן, מא"א לאימא ותבונה.

בענין שפע ד-ב"ן הנמשך מזיווג פנימי דחיצון דא"א - **לאימא ותבונה**, כתב בסידור בתיבת **ברוך** [בשורה 11 מצד שמאל], וז"ל :

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, **מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב**⁸ דמ"ה וב"ן דב"ן, דחב"ד דחג"ת דא"א.

ובהמשך הסידור סידר ב' שמות, שהם מספר קס"א קמ"ג.

לאחר שסידר ב' שמות אלו, כתב בסידור וז"ל :

פנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב, דזיווג עליון דאימא ותבונה.

⁸ וכאן לא הוסיף וכתב וחוי"ג, והטעם הוא מפני שששים **זעתן קלה**, וכמ"ש בשיעור הראשון.

והיינו שגם בצד **שמאל**, השפע שמא"א, שהוא מפנים דמלכיות דחכמות וכו', נמשך לאותו מקום באימא ותבונה - והיינו לפני דמלכיות דחכמות וכו' **דאימא ותבונה**. וגם כאן **המקבל** הוא שם אהי"ה פשוט (והמעין בסידור לעיל בדף ד' ע"א יראה שגם לפני שם אהי"ה זה, יש אות מ' שענינה מלכות, וכנ"ל באבא ויש"ס).

זיווג פנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת.

בהמשך הסידור [שורה 10 מלמטה], כתב וז"ל :

ולווג **חב"ד** הנז' דמ"ה וב"ן **דחג"ת**, דאו"א וישסו"ת.

וזיווג זה [שהוא זיווג פנימי דחיצון של או"א וישסו"ת], הוא **אהי"ה והוי"ה** משולבים, הכתוב בהמשך הסידור [שורה 7 מלמטה, באמצע העמוד].

ואם נשאל מנין ששילוב זה של **אהי"ה והוי"ה**, שייך לזיווג **הפנימי דחיצון דאו"א וישסו"ת** הכתוב בסידור לעיל [שורה 10 מלמטה], נשיב שדבר זה מפורש בנהר שלום [דף כ"א ע"ד ד"ה וכוין השני], וז"ל :

ויכוין לזווג פרצופי חב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת, **אהי"ה הוי"ה**.

למדנו שב-זיווג חב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת, נכוין בְּשֵׁם **אהי"ה הוי"ה**. וראוי להבין, שהגם שבסידור [שורה 10 מלמטה] כשכתב ולווג וכו', **לא** כתב שם שהזיווג הוא **אהי"ה הוי"ה**, מכ"מ מנהר שלום [הנ"ל] נלמד, ש-**אהי"ה הוי"ה** המסודרים בסידור [בשורה 7 מלמטה באמצע העמוד] זה השם של זיווג או"א וישסו"ת הכתוב בסידור לפני כן.

ונפלא ללמוד בסידור היר"א [ח"א אמצע עמוד 392 בברכת יוצר אור], ששם [לאחר שכתב ככל הכתוב כאן בסידור הרש"ש הנדפס ב-3 השורות שמורה 10 מלמטה], כשסידור את אהי"ה והוי"ה משולבים אלו, כתב וז"ל :

פנימי **איהויהוה** דחב"ד

דחג"ת דאו"א וישסו"ת

שמזה נבין היטב שהשילוב - זיווג של **אהי"ה הוי"ה**, שייך לזיווג **הפנימי** שהוא חב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת. והיינו כמו שלעיל בזיווג [הפנימי] של עתיק ונוק', ובזיווג [הפנימי] של א"א ונוק', השם של הזיווג - היה **אהי"ה**

הוי"ה, כך גם באו"א וישסו"ת השם של הזיווג יהיה **אהי"ה הוי"ה**. וכאן ראוי לשים לב ולהבין שהגם שבהמשכה שמא"א לאו"א וישסו"ת, יש כבר חלוקה של שפע דמ"ה - עסמ"ב הנמשך לימין - לאבא ויש"ס [לבד, בלי אימא ותבונה] שהוא הוי"ה. ושפע דב"ן - קס"א קמ"ג הנמשך לשמאל - אימא ותבונה [לבד, בלי אבא ויש"ס] שהיא **אהי"ה**. מכ"מ הזיווג **כאן** - הוא **בין או"א וישסו"ת**, שלכן הוא אהי"ה [אימא ותבונה] והוי"ה [אבא ויש"ס] משולבים.

זיווג והמשכת השפע ליסודות דאו"א וישסו"ת.

נחזור עתה לנהר שלום [דף כ"א ע"ד] ד"ה ויכוין [השנן], ונשים לב שאחר שכתב וז"ל:

ויכוין ל-זווג חב"ד דחג"ת דאו"א וישסו"ת, אהי"ה הוי"ה [וכנ"ל].

הוסיף וכתב, וז"ל:

ולהמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דחב"ד דאבא ויש"ס, **ליסוד** דפרצוף דחב"ד שלהם. ומספר קס"א קמ"ג, מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב דחב"ד דאימא ותבונה, **ליסוד** דפרצופי חב"ד שלהם שבו שם קנ"א וכו'.

למדנו שהשפע הנשפע מזיווג זה דאו"א וישסו"ת, **אינו** נמשך [כעת] לבחינה **שלמטה** מאו"א וישסו"ת [וכענין ההמשכה שמעתיק לא"א, ומא"א לאו"א וישסו"ת], אלא שפע זה נמשך **ליסודות** - דאו"א וישסו"ת עצמם. והיינו שזיווג זה נצרך, כדי להמשיך את השפע - **ליסוד של אותו פרצוף** שבו נעשה הזיווג. ש-עסמ"ב נמשך - **ליסוד דאבא ויש"ס**, וקס"א קמ"ג נמשך - **ליסוד דאימא ותבונה**.

וכן בסידור, לאחר שכתב [בשורה 10 מלמטה]: ול-זווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישסו"ת, כתב וסידר את הכוונה כדברי נהר שלום, וז"ל:

ולהמשיך טיפת עסמ"ב **ליסוד** דחב"ד הנז' **דאבא ויש"ס**, וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א **שביסוד** דחב"ד דאימא ותבונה.

איהיהוה

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא

ליסוד דזיווג עליון

יוד הה וו הה

דאימא ותבונה וכו'

ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ס

וכאן ראוי לשים לב שזיווג זה מתחיל בין או"א וישסו"ת [בין ימין לשמאל], ומכ"מ בהמשך הסידור מבואר ששפע דמ"ה שהוא עסמ"ב שנמשך מימין דא"א - לאבא ויש"ס, נמשך למטה בצד ימין - **ליסוד** דאבא ויש"ס [לבד]. וכן שפע דב"ן שהוא קס"א קמ"ג, שנמשך משמאל דא"א - לאימא ותבונה, נמשך למטה בצד שמאל - **ליסוד** אימא ותבונה [לבד, וראה לקמן].

השפע ליסודות דאו"א וישסו"ת, נמשך מפנים דמלכיות דחכמות.

נחזור לתיבת ברוך ולזיווג שבין או"א וישסו"ת, ונשים לב שב-**סידור** [שורה 10 מלמטה], לא הזכיר את: **פנים דמלכיות דחכמות** וכו', וז"ל:

ולזווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישסו"ת [איהיהוה], ולהמשיך טיפת עסמ"ב - **ליסוד** דחב"ד הנז' **דאבא ויש"ס**, וטיפת קס"א קמ"ג - לקנ"א **שביסוד** דחב"ד דאימא ותבונה.

והנה הגם שבסידור כאן, לא כתב במפורש מהיכן נמשך עסמ"ב זה, ליסוד אבא ויש"ס [וכן אין מפורש מהיכן נמשך קס"א קמ"ג, ליסוד אימא ותבונה], נראה שהסידור סמך על הכתוב בנהר שלום [דף כ"א ע"ד ד"ה ויכוין השני], ששם מפורש ששפע זה נמשך **מפנים דמלכיות דחכמות** [וכנ"ל].

וראוי להבין שהשפע נמשך בתחילה **מפנים דמלכיות דחכמות** וכו' דא"א, **לפנים דמלכיות דחכמות** דאבא ויש"ס, [ו-לפנים דמלכיות דחכמות וכו' דאימא ותבונה], כמבואר בנהר שלום [ריש ע"ד].

ואח"כ נעשה זיווג או"א וישסו"ת אהי"ה הוי"ה, ואז נמשך **מפנים**

דמלכיות⁹ דחכמות וכו' של אבא ויש"ס, שפע [עסמ"ב], ליסוד הכללי¹⁰ של פרצוף חב"ד דחג"ת דאבא ויש"ס. וכן מפנים דמלכיות דחכמות וכו' דאימא ותבונה, נמשך שפע [קס"א קמ"ג], ליסוד הכללי של פרצוף חב"ד דחג"ת דאימא ותבונה.

הצורך בזיווג או"א וישו"ת, כדי להמשיך ליסודות.

ומעתה נשים לב ונבין, שהיות שמ-פנים דמלכיות דחכמות ד-א"א, נמשך עסמ"ב ל-פנים דמלכיות דחכמות דאבא ויש"ס. [וכן נמשך קס"א קמ"ג מ-פנים דמלכיות דחכמות ד-א"א, לפנים דמלכיות דחכמות דאימא ותבונה]. א"כ עסמ"ב זה שנמשך לאבא ויש"ס, נמצא ב[פנים דמלכיות ד]חכמות וכו' דאבא ויש"ס. וכדי ששפע זה ירד מ-חכמות דאבא ויש"ס ל-יסוד [הכללי] דאבא ויש"ס, צריך לזווג את פרצופי חב"ד דחג"ת דאו"א וישו"ת כדי להוריד עסמ"ב זה מ[פנים שמלכיות ד]חכמות דאבא ויש"ס - ליסוד הכללי דאבא ויש"ס. וקס"א קמ"ג מ[פנים דמלכיות ד]חכמות דאימא ותבונה - ליסוד הכללי דאימא ותבונה.

והיינו שאם שפע עסמ"ב זה, היה נמשך ישירות ל-יסוד דאבא ויש"ס, אכן לא היה צריך לזווג את חב"ד דאו"א וישו"ת, ולהוריד עסמ"ב זה ל-יסוד דאבא ויש"ס וכו'. אבל היות ש-שפע זה נמשך מ-פנים דמלכיות דחכמות - דא"א, לפנים דמלכיות דחכמות - דאבא ויש"ס, א"כ יש צורך בזיווג מיוחד כדי להוריד עסמ"ב זה, מפנים דמלכיות דחכמות דאבא ויש"ס, ל-יסוד הכללי דאבא ויש"ס. [וכן בצד שמאל יש זיווג מיוחד כדי להוריד קס"א

⁹ והנה יש השואלים, שאם השפע נמשך לפנים דמלכיות דחכמות, והיינו ששפע זה הגיע כבר למלכות, א"כ איך לאחר שהשפע נמשך למלכות, נמשך השפע ליסוד, והרי היסוד גבוה מהמלכות. אבל לפי כללות המבואר לעיל שאלה זו מיושבת היטב, שהנה מלכות זו היא מלכות [הפרטית] דחכמה [שהיא בראש] ובודאי ש-חכמה כללית זו, גבוהה מהיסוד הכללי, וראה בהערה הבאה.

¹⁰ כמפורש בפתח עינים [דף ב' ע"ב] אות ג', יעו"ש. שמעתה נבין שמתחת ל-חכמה זו דאבא ויש"ס, יש ז' ספירות כלליות שהם: בינה, דעת, חסד, גבורה, ת"ת, נצח והוד דאבא ויש"ס. והמשכת עסמ"ב זה תהיה מ-חכמה הכללית דאבא ויש"ס, ל-יסוד הכללי שמתחת לנצח הוד דאבא ויש"ס.

קמ"ג, מפנים דמלכויות **דחממות** דאימא ותבונה, ל-**ליסוד** הכללי דאימא ותבונה].

המשכת השפע מיסודו ליסודה באתה, הוא המשך הזיווג שב-ברוך.

למדנו שהמשכת השפע ש-**מזיווג** או"א וישסו"ת [שבתבת ברוך], היא **ליסוד** דאבא ויש"ס, ו**ליסוד** דאימא ותבונה [וכנ"ל]. וראוי שנבין שהמשכה זו **ליסוד** דאבא ויש"ס, ו**ליסוד** דאימא ותבונה, היא **הכנה** לכוונה שתהיה בתיבת **אתה**, ששם ימשך **עסמ"ב** וכו' שב-**ליסוד** אבא ויש"ס, **ליסוד** דאימא ותבונה שבה קס"א קמ"ג קנ"א, כמ"ש בסידור בריש תיבת **אתה** [דף כ"ד אמצע ע"ב], וז"ל:

יכוין **להמשיך מיסוד** דזיווג הפנימי דחב"ד הנז' **דאבא ויש"ס** טיפת עסמ"ב וכו', **ליסוד** דזיווג הפנימי דחב"ד הנז' **דאימא ותבונה** שבו קס"א קמ"ג קנ"א.

והיינו שרק בתיבת **אתה**, תהיה **המשכה ומעבר** של השפע שהוא טיפת עסמ"ב **מיסוד** [הכללי] דאבא ויש"ס [צד ימין], **ליסוד** [הכללי] דאימא ותבונה [צד שמאל].

וכאן ראוי לשים לב ולהבין, שבדרך כלל **מעבר והמשכת** שפע מיסוד הזכר ליסוד הנקבה, הוא **עצם הזיווג**, אבל כאן בסידור בתיבת **אתה** [וכן בנה"ש דף כ"א ע"ד ד"ה אתה] **לא** כתב: **לזווג**, אלא [רק] **להמשיך**, שמוזה נבין שהמשכת השפע בתיבת **אתה** מיסוד אבא ויש"ס ליסוד אימא ותבונה, היא **המשך הזיווג** שנעשה והתחיל כבר **קודם לכן ב-ברוך** [שהרי תיבת: **לזווג**¹¹, נזכרה רק לעיל בתיבת ברוך, ולא בתיבת אתה].

ואם **נשאל** למה בסידור בריש תיבת **אתה**, כתב וז"ל:

זיווג עליון **איהוהויה** דאו"א וישסו"ת¹²

שמובן מזה [לכאורה] ש-**זיווג** עליון דאו"א וישסו"ת, **מתחיל** [רק] כאן בריש

¹¹ נראה בדרך אפשר שתיבת זיווג לא נזכרה כאן, עפ"י המבואר בדרוש הדעת [נה"ש דף מ"א ע"ד שורה 14 מלמטה], יעו"ש היטב.

¹² כבר כתבנו לעיל שבנה"ש [דף כ"א ע"ד] ריש ד"ה אתה, **לא** נכתבה שורה זו, וכן יש

תיבת אתה. ונראה להשיב שאין כוונת הסידור ש[רק]כאן בתיבת אתה, יש לזווג מחדש את או"א וישו"ת, אלא שבריש תיבת אתה, צריך להזכיר למכוין שהוא נמצא בהמשכה שמזיווג פנימי דחיצון שהתחיל ב-ברוך. והצורך בתזכורת זו הוא, כי בתיבת ברוך היה זיווג פנימי דחיצון דאו"א וישו"ת, ואח"כ היה זיווג חיצון דחיצון דאו"א וישו"ת [שמזיווג זה נמשכו ג' מ"ב דעס"מ ומילוייהם], וכדי שידע המכוין שבריש תיבת אתה, המשכת עסמ"ב וכי חוזרת ושייכת לזיווג הפנימי דחיצון, לכן כתב כאן בסידור, וז"ל:

זיווג עליון איהויהוה דאו"א וישו"ת.

זיווג או"א וישו"ת בברוך, הוא זיווג דנשיקין.

נחזור לזיווג של או"א וישו"ת שבסידור [דף כ"ד ע"א], וז"ל:
 ולזווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישו"ת, ולהמשיך טיפת עסמ"ב ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ס, וטיפת קס"א קמ"ג - לקנ"א שביסוד חב"ד דאימא ותבונה.

ונשים לב שהסידור פתח בזיווג שבין אבא ואימא - ובין יש"ס ותבונה [שזווג זה הוא בין זכר לנקבה], אבל כשתמשך טיפת עסמ"ב היא תמשך ליסוד [הכללי] של חב"ד דאבא ויש"ס [זכר לבדו], וליסוד [הכללי] של אימא ותבונה [נקבה לבדה].

ופשוט שזיווג זה, שענינו להמשיך עסמ"ב ליסוד דאבא ויש"ס וקס"א קמ"ג ליסוד דאימא ותבונה, קודם להמשכה שתהיה בין היסודות דאו"א וישו"ת [שבתבת אתה]. וראוי לדעת ש-זיווג [קודם] זה נקרא זיווג דנשיקין, כמבואר בעץ חיים שער ט"ל שער מ"ד ומ"ן דרוש י"ד [ח"ב דף ע"ח ע"א 18 שורות מלמעלה], שם כתב הרב וז"ל:

[נקדים לך הקדמה¹³ אחת], דע כי יש ב' מיני זווגים, הא' נקרא נשיקין,

סידורים שבהם לא נכתבה שורה זו.

¹³ והקדמה זו מבוארת גם במבוי"ש שער ג' ח"ב פרק י"ז ד"ה האמנם, [דף ל"א ע"א למטה]. וראה גם בתורה לשמה סימן תצ"ב, שהעתיק את דברי ע"ח כאן.

והב' הוא **זווג ממש** [היינו זיווג גופא בגופא - יסוד ביסוד]. ונדוע **שקודם** זווג תחתון הגופני, **צריך שיקדים** אליו זווג עליון רוחני - שהם **הנשיקין**, בסוד **וישק יעקב לרחל**. ומבשרינו נחזה אלוה, **שתחלה מקדים הנשיקה, ואח"כ הזווג**.

למדנו **שהנשיקין** הוא **זיווג** [ראה לקמן], והוא **קודם** לזיווג גופא בגופא - יסוד ביסוד. עוד למדנו **שהנשיקין** הם **בין הזכר** [יעקב] - אבא ויש"ס, **לנקבה** [רחל] - אימא ותבונה.

ומעתה יחדש הרב, שגם **הנשיקין הם זיווג**, וז"ל:

ואמנם גם **הנשיקין** - **הם בסוד זווג**. ולכן מצינו בגמרא שנקרא **זווג** - בלשון **דבור** שהוא בפה, כמ"ש במסכת כתובות [פרק א'] [במשנה ח'] ראוה **מדברת** עם אחד אמרו לה מה טיבו של זה, ויש מאן דאמר בגמרא שפירש מאי **מדברת** - **נבעלת** [מזדווגת] ע"ש. גם הפסוק קורא אל **הזווג** בלשון **אכילה**, כמ"ש [משלי ל' כ'] כִּן דָּרַךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֶכְלָה וּמְתַתָּה פִיהָ וּגְוִי, והבן זה. גם בזה תבין מ"ש היכי דמי לאלתר, כגון **שהרוק** בתוך פיה. פירוש כשאדם מזדווג עם אשתו אז בהכרח מתמצה **הרוק** ומתהווה בתוך **פיהם**, והוא **קודם אל הזווג** - והוא **סימן לו**. ואמנם להיות זה הזווג [נשיקין] עליון ורוחני מאד, לכן **בתחלה מקדים זווג נשיקין - לזווג תחתון**.

למדנו שהגמרא קוראת ל-**דיבור** שהוא **בפה**, בלשון **זיווג**. והיינו שלא רק זיווג גופא בגופא יסוד ביסוד - נקרא **זיווג**, אלא גם **הנשיקין** - **הם זיווג**. והנשיקין [שבין הזכר לנקבה], הוא **זיווג** - **הקודם** לזיווג התחתון - גופא בגופא.

ומעתה יבאר הרב, שע"י זיווג הנשיקין, יש זיווג נוסף [פרטי - מיניה וביה] בחב"ד של **הזכר לבדו**, וזה כדי להוריד טיפה מהמוחין שבזכר - ליסוד הזכר, וז"ל:

והענין כי תחלה **מתעוררים ג"ר באדם** [הזכר - יעקב לבדו] **להזדווג**, שהם בחינת **ג' מוחין דברישא** [של הזכר], ומוציאין הטפה ההיא מזווג הנעשה על ידם, ואחר **שהנוקבא העליונה** - **שהיא בינה שבראש** [של הזכר] נטלה הטיפה מסוד זווג, אז **מורידה** [את הטיפה] **למטה ביסוד**, וחוזרת לצאת אל ה**נוקבא** [ממש - רחל].

[וסיכם הרב את הנלמד, וז"ל:] נמצא **שבתחלה מזדווג האדם** [היינו הזכר

לבדו] **מיניה וביה**, להוציא את הטיפה ממוחין שלו. ואח"כ **יורדת** [טיפה זו] **עד היסוד** [ש]בו, ואז נותנה **לאשתו** ביסוד שלה.

למדנו שבתחילה יש **נשיקין**, בין הזכר לנקבה. ומכח נשיקין אלו נעשה **זיווג בראש הזכר** לבדו, וזיווג זה הוא בין החכמה לבינה שבראש הזכר [והוא נקרא זיווג **מיניה וביה**]. ומכח זיווג זה שבראש הזכר, **יורדת הטיפה מראש הזכר** - **ליסודו**. [ואעפ"י שלא כתוב כאן בעץ חיים שגם בראש הנקבה נעשה זיווג מינה ובה, מכ"מ נראה שכן נעשה **בנקבה**, והיינו שגם בנוק' יש זיווג **בראשה**, ואז יורדת הטיפה מראשה - ליסודה].

והנה מדברי עץ חיים שהבאנו לעיל, אין מבואר היטב שזיווג הנשיקין גורם את המשכת הטיפה מהמוחין - **ליסוד**, ולכן נעתיק כאן גם מדברי עץ חיים לקמן [דף ע"ח ריש ע"ג שורה 6], וז"ל:

פירוש הנה ו' דשמא קדישא - היא דיוקנא דברית, כי **היסוד** הוא ארוך דומה לאות ו', וזהו דיוקנא דברית. והנה זה ו' הוא סוד **חוט השדרה**, **הממשכת הטפה** ממוח הדעת לתתא ביסוד, **שאחר שנזדווגו בסוד זווג העליון ג"ר בסוד הפה הנ"ל** שהם **הנשיקין** והם ב' אותיות י"ה מ-יהו"ה, אז **אח"כ נתפשטה הטפה** ההיא שיצא מאותו זווג העליון [דנשיקין], **וירדה דרך¹⁴ חוט השדרה** שהוא ו' דהוי"ה וכו'.

נסכם ונאמר, למדנו שיש כאן **שלוש** בחינות זיווג, [א.] זיווג **נשיקין** בין הזכר לנקבה [וישק **יעקב לרחל**]. [ב.] זיווג פרטי [מיניה וביה] **בראש הזכר** לבדו, ומזיווג זה **יורדת** הטיפה מראשו דרך **חוט השדרה** - **ליסודו**. [ג.] זיווג פרטי [מינה ובה] **בראש הנקבה** לבדה, ומזיווג זה **יורדת** הטיפה מראשה דרך **חוט השדרה** - **ליסודה**.

וכאן ראוי להבין ש-ג' בחינות זיווג אלו, נעשות גם כאן [במטבע הברכה] בתיבת **ברוך**. ולהבנת דברינו, נשוב ונעתיק את דברי הסידור ונבארם בסוגרים, וז"ל:

[א.] **ולזווג חב"ד הנז' וכו' דאו"א וישסו"ת**, [שזיווג זה הוא זיווג **דנשיקין** שהוא זיווג שבין אבא ואימא ויש"ס ותבונה. והיינו שזיווג נשיקין זה, הוא בין הזכר לנקבה].

¹⁴ ראה שעה"כ דרוש ה' דסוכות [דף ק"ה ע"ג] ד"ה ונבאר [שורה 22], ובמבוי"ש [דף ס"ב ע"ד] ד"ה נחזור [שורה 8-7].

[ב.] ולהמשיך טיפת עסמ"ב [מהזיווג שנעשה ב-ג"ר של אבא ויש"ש לבדם, שזה זיווג מיניה וביה כמ"ש הרב. וזיווג זה הוא כדי להוריד טיפת עסמ"ב ממוח אבא ויש"ש דרך חוט השדרה] ל-**ליסוד** דחב"ד הנז' דאבא ויש"ש.

[ג.] ו[להמשיך] טיפת קס"א קמ"ג [מהזיווג שנעשה ב-ג"ר של אימא ותבונה לבדם שנזדווגו מינה ובה, כדי להוריד קס"א קמ"ג] ל-קנ"א **שביסוד** דחב"ד דאימא ותבונה.

ורק אח"כ בתיבת **אתה**, יהיה מעבר של טיפת עסמ"ב מיסוד הזכר ליסוד הנקבה.

הגהת השד"ה.

בפאת השד"ה [דפו"י דף רמ"ח סוף ע"ב ובנדמ"ח הוא בדף ש"כ ע"ב], כתב **הגהה**¹⁵ על דברי נהר שלום¹⁶ [דף כ"א ע"ד ד"ה ויכוין השני], שכתב וז"ל:

ד"ה ויכוין לזווג פרצופי חב"ד דחג"ת דאו"א ויששו"ת וכו'. **נ"ב**, זה הזווג שאנחנו מזווגים **בברוך**, מחב"ד ל-**ליסוד** דאו"א [היינו ליסוד דאבא - לבדו, וליסוד דאימא - לבדה וכדלקמן], הוא זווג מחב"ד דאבא - מיניה וביה, ליסודו. וכן מחב"ד דאימא [מינה ובה] ליסודה, כמ"ש הרב בשער מ"ד ומ"ן דרוש י"ד [דף ע"ח ע"א], שער הכוונות (דף ג' ע"ב ד"ה ונחזור). ואח"כ ב-**אתה**, מכוונים בזווג הפנימי **להמשיך מיסוד דאבא - ליסוד דאימא**, (מנה"ש הראמ"ע).

והנה ממ"ש בהגהה, וז"ל:

זה הזווג שאנחנו מזווגים בברוך מחב"ד ליסוד דאו"א, הוא זווג [ש] מחב"ד דאבא מיניה וביה ליסודו, וכן [ש]מחב"ד דאימא ליסודה. הנה מהתיבות: זה הזיווג, יש שהבינו שהגהה זו, היא על דברי נהר שלום הכתובים בריש הגהה זו, והיינו שעל מ"ש בנהר שלום, וז"ל: יכוין לזווג פרצופי חב"ד דאו"א ויששו"ת.

¹⁵ בהגהה זו יש לעיין היטב היטב, כדי להגיע להבנה הנכונה.

¹⁶ וכן על דברי הסידור כאן בתיבת **ברוך**, שכתב כדברי נה"ש.

[לכאורה] על זה כתב בהגהה: זה הזיווג וכו', והיינו ש-זיווג חב"ד דאוי"א וישסו"ת - הוא זיווג [ש]מחב"ד דאבא מיניה וביה - ליסודו.

ופשוט שהבנה זו אינה ההבנה הנכונה, שהרי כשכתב בנהר שלום, וז"ל: ולזווג חב"ד וכו' דאוי"א וישסו"ת.

הכוונה כאן על זיווג [דנשיקין שהוא זיווג] אבא ואימא ויש"ס ותבונה, [וכענין הפסוק: וישק יעקב לרחל]. וא"כ הכתוב בהמשך ההגהה, וז"ל:

[זה הזיווג וכו'] הוא זווג מחב"ד דאבא - מיניה וביה - ליסודו.

זיווג זה אינו יכול להיות זיווג הנשיקין - שהוא זיווג או"א וישסו"ת [שהרי זיווג אבא ואימא, אינו זיווג - אבא לבדו - מיניה וביה].

אלא כוונת הגהה זו ללמד על הזיווג השני, [שנעשה לאחר שהיה זיווג נשיקין דאוי"א וישסו"ת], שזיווג שני זה ענינו להמשיך מחב"ד דאבא - ליסוד דאבא, ובאה הגהה זו ללמד שזיווג שני זה - הוא מיניה וביה - שנעשה בחב"ד דאבא לבדו, [וכן בחב"ד דאימא לבדה]. אבל זיווג הנשיקין [ממש], הנלמד מהפסוק: וישק יעקב לרחל [כמ"ש בע"ח], פשוט וברור שהוא זיווג אבא ואימא, יש"ס ותבונה.

וכבר כתבנו לעיל, שבדברי נהר שלום והסידור יש ג' שלבים:

[א.] ולזווג חב"ד וכו', דאוי"א וישסו"ת [שהכוונה כאן על זיווג דנשיקין

שהוא בין הזכר לנקבה]. וזיווג זה הוא אהי"ה הוי"ה כמפורש בנהר שלום ובסידור היר"א.

[ב.] ולהמשיך טיפת עסמ"ב [ע"י זיווג חב"ד דאבא ויש"ס, שזיווג זה הוא מיניה וביה שמכוחו תמשך טיפת עסמ"ב] ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ס.

[ג.] וטיפת קס"א קמ"ג [תמשך ע"י זיווג חב"ד דאימא ותבונה - מינה ובה] לקני"א שביסוד אימא ותבונה.

וכאן המקום להעיר שבהרבה סידורים שנדפסו בשנים האחרונות, לא סידרו שילוב אהי"ה הוי"ה עבור זיווג [הנשיקין] שבין או"א וישסו"ת, אלא סידרו את השילוב של אהי"ה הוי"ה עבור הזיווג של מיניה וביה של חב"ד דאבא ויש"ס [לבדם, והיינו ש[רק]מעל ד' שמות עסמ"ב סידרו שילוב של אהי"ה הוי"ה, עבור זיווג חב"ד דאבא ויש"ס]. וגם [רק] מעל קס"א קמ"ג סידרו שילוב נוסף של אהי"ה והוי"ה, עבור זיווג חב"ד דאימא ותבונה.

והיינו שבמקום שיהיה שילוב אחד של אהי"ה הוי"ה, עבור זיווג הנשיקין

- שבין או"א וישסו"ת, סידרו שני¹⁷ שילובי אהי"ה והוי"ה, אחד עבור זיווג מיניה וביה של חב"ד דאבא ויש"ס, ושני עבור זיווג מינה ובה של חב"ד דאימא ותבונה.

והנה הבנה זו שונה [בעיקר] מהכתוב בנהר שלום [דף כ"א ע"ד ד"ה ויכוין השני, והיא שונה גם מהכתוב בסידור היר"א עמוד 392], שם כתוב במפורש שהשילוב של אהי"ה והוי"ה שייך לזיווג שבין או"א וישסו"ת, וז"ל נהר שלום: ויכוין לזיווג פרצופי חב"ד דחג"ת [פנימי דחיצון] דאו"א וישסו"ת - אהי"ה הוי"ה.

למדנו ש-אהי"ה והוי"ה אלו שייכים לזיווג של או"א וישסו"ת, ואינם שייכים לזיווג של אבא ויש"ס - מיניה וביה, ואימא ותבונה - מינה ובה, והיעב"א.

החוכרת יוצאת לע"ג הקדושים
נְרִיָּה בֶן אֵיילָה הַכֹּהֵן יְהוֹנָתָן הַיָּד
 ולע"ג חבריו שנרצחו עמו בישיבת מרכז הרב
 דורון מהרטה
 רועי אהרן רוט
 יונתן חיים הירשפלד
 יוחאי ליפשיץ
 יונתן יצחק אלדר
 אברהם דוד מוזס
 שגב פניאל אביחיל
 ל' באדר א' התשס"ח
 ה' יקום דמם

כל הרוצה לקחת חלק ולתרום להפצת החוכרת
 בבקשה ליצור קשר עם
 הרב יהושע ביסמוט טלפון: 0528630212

¹⁷ והמעיון בכל הסידורים הישנים, יראה שאין שום סידור ישן, שעשה שני שילובים - זיווגים.